

RÅDETS DIREKTIV 2002/38/EF
af 7. maj 2002
om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF
hvad angår merværdiafgiftssystemet
for radio- og tv-spredningstjenester
og visse elektronisk leverede tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra
Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-
Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økono-
miske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De nuværende momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser i artikel 9 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁴⁾ - er ikke tilstrækkelige til at omfatte sådanne tjenester, der forbruges i Fællesskabet, og de kan heller ikke hindre konkurrenceforvridning på dette område.

(2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør en sådan konkurrenceforvridning fjernes, og der bør indføres nye, harmoniserede regler for denne type aktiviteter. På området for elektronisk handel bør der navnlig ske beskatning af disse tjenester i Fællesskabet, når de leveres mod vederlag og anvendes af kunder, som er etableret her, og de bør ikke beskattes, hvis de anvendes uden for Fællesskabet.

(3) Med henblik herpå bør radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser fra tredjelande til personer etableret i Fællesskabet eller fra Fællesskabet til aftagere etableret i tredjelande beskattes på aftagerens sted.

(4) For at definere elektronisk leverede tjenesteydelser bør eksempler på sådanne tjenesteydelser medtages i et bilag til direktivet.

(5) For at gøre det lettere for operatører, der leverer tjenesteydelser elektronisk, og som hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i Fællesskabet, at overholde afgiftsmæssige forpligtelser, bør der indføres en særordning. Ved anvendelse af denne ordning bør en operatør, der leverer sådanne tjenesteydelser ad elektronisk vej til ikke-afgiftspligtige personer inden for Fællesskabet, hvis han ikke på anden måde er momsregistreret i Fællesskabet, kunne vælge identifikation i en enkelt medlemsstat.

(6) Den ikke-etablerede operatør, der ønsker at benytte sig af særordningen, bør opfylde kravene i denne og alle relevante gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne forbruges.

(7) Identifikationsmedlemsstaten bør under visse betingelser kunne udelukke en ikke-etableret operatør fra denne særordning.

(8) Når en ikke-etableret operatør vælger særordningen, tilbagebetales al indgående merværdiafgift, som han har betalt for varer og tjenesteydelser, som han har brugt med henblik på sine skattepligtige aktiviteter under særordningen, af den medlemsstat, i hvilken den indgåede merværdiafgift er blevet betalt, jf. ordningerne i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område⁵⁾. De fakultative begrænsninger for tilbagebetaling i artikel 2, stk. 2 og 3, samt artikel 4, stk. 2, i samme direktiv bør ikke finde anvendelse.